

Epilógus

Könyvemben nem vállalkoztam a vizsgált táncok pontos formai-strukturális vizsgálatára. A motívumkészlet átalakulásának pontos feltérképezéséhez, a tánc társadalmi kapcsolatainak jobb megértéséhez, és ezeken keresztül a változásvizsgálat pontosításához és elmélyítéséhez ezt a munkát a közeljövőben el kell végezni.

A térhasználatra vonatkozó megfigyeléseket is pontosítani kell a rendelkezésekre álló filmek segítségével. Ennek során, a reményeim szerint kimutathatóvá válik, hogy az egyes táncos egyéniségek táncalkotása mennyiben változik meg különböző proxemikai helyzetekben, illetve az, hogy a közösségben táncolók mozgása hogyan idomul egymáshoz.

A változások nem csak egy társadalmi eseménnyel állnak kapcsolatban, és nem minden esetben jelentkeztek azonnal. A szekeres lakodalom eltűnését például előkészítette az extenzív állattartás jelentőségének folyamatos csökkenése, ami miatt a szekér elé befogott fehér ökrök státusz-értéke nagymértékben csökkent. Visában az utolsó szekeres lakodalmat ugyanakkor 1960-ban, a téesz-szervezés időszakában tartották; a termelőszövetkezethez az utolsók között csatlakozó nagygazda, mintegy az ellenállását reprezentálva vitte végig a falun a lánya kelengyéjét. Egyes táncok formakincsének átalakulása, bizonyos tánc típusok megjelenése és eltűnése mögött is többféle, egymásra rétegesen ráakódott társadalmi-kulturális változásfolyamat húzódhat. Ezek pontos feltérképezése is a jövőbeli feladatok közé tartozik.

A különböző társadalmi csoportok kulturális kapcsolatrendszerének jellemzőit írásomban csak felvillantani tudtam. Az itt felsoroltak mellett a táncos szokásokra és táncillemre vonatkozó, jelentős mennyiségű gyűjtött anyagom feldolgozását is tervezem.